

Ezek alapján az általam becsült érték (azzal a feltételezéssel élve, hogy a szántó és rét abban az időben azonos értékkel bírt, valamint 1 liter gabona ~1 kg):

1. Ha a földterület bevetéséhez szükséges mennyiséget vesszük alapul, akkor a 224 mérőföld:

224 kg/62,5 kg (pozsonyi mérő) = 3,84 pozsonyi mérő szükséges egy ha bevetéséhez.

E szerint 224 mérő gabona $224/3,84 = 58,2$ ha bevetéséhez volt elegendő.

2. Ha a földterületen megtermelt értéket vesszük alapul, akkor 1,4 tonna/ha akkori termelési mutatót figyelembe véve:

$224 \times 62,5$ kg (pozsonyi mérő) = 14000 kg = 14 tonna.

Tehát ha 224 mérő gabonája termett, akkor 14 tonna/1,4 tonna/ha = 10 ha földje volt.

A fenti értékeket kataszteri holdra átszámítva (1 kataszteri hold 1600 négyszögöl, 1 hold = 0,5752 ha) a költő Szentjóbó örökségének területe:

ha a mérőföld a bevetéshez szükséges gabona mennyiséget jelenti: ~101,2 kat. hold;

ha a mérőföld a megtermelt gabona mennyiséget jelenti: ~17,4 kat. hold.

Amint a kapott eredményekből látható, igen nagy különbség mutatkozik a kétféle terület meghatározás között. Talán az segíthetne a végleges érték meghatározásában, ha lenne arra vonatkozóan adat, hogy kisnemesi, kisbirtokos család vagy középbirtokosnak számító család volt-e Szentjóbó Szabó Lászlóé.

Még egy érdekes adatot tudtam meg konzultációim során: azért nevezték abban az időben a búzát „élet”-nek, mert akinek csak búzaföldje volt, bizony könnyen éhen halt a kis terménymennyiség miatt. Ezért is volt fontos a krumpli (mely lényegesen jobb termésmutatóval rendelkezik) meghonosítása Magyarországon!

Winkler Péter

H Í R E K

KITÜNTETÉS

LÁZÁR DEÁK EMLÉKÉREM

Oskó András

Oskó András 1942. május 4-én született Budapesten. Földmérőmérnöki oklevelét 1966-ban, geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelét 1977-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1993-ban

ingatlanközvetítő tanfolyamot, majd 1995-ben Felsőfokú Műszaki értékbecslő szaktanfolyamot végzett. Tevékenysége során szinte minden beosztásban működött vállalati környezetben és a földhivatali intézményhálózat kereteiben egyaránt. 1966–1971-ig földmérési ügyintéző az Állami Földmérési és Térképészeti hivatalban, 1971–75 között földmérési osztályvezető a Budai Kerületek Földhivatalában, majd 1975–79 és 1980–82 között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott csoportvezetőként. Nemzetközi szakértőként 1977–79 és 1982–86 között Nigériában vállalt munkát, majd hazatérve az ott szerzett tudását, ismereteit, kapcsolatait a társaság keretei között eredményesen kamatoztatta Ma-

gyarországon is. 1987-ben lett a Fővárosi Földhivatal vállalkozási csoportvezetője, később földmérési osztályvezetője, majd hivatalvezető-helyettese, jelenleg szakmai főtanácsadója.

Jelentős szerepe volt abban, hogy a Fővárosi Földhivatal keretei között a kataszteri térképek digitális állapotba és szolgáltatásba kerülhettek.

Nemzetközi tevékenységében elsősorban a Földmérők Nemzetközi Szövetségének (FIG) keretei között dolgozott és dolgozik ma is; jelenleg a 7. Bizottság (kataszter és földügyi igazgatás) 2010-ig megválasztott elnöke. 1971 óta tagja a Magyar Földmérési Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak.

Munkáját 1971-ben a Térképészet kiváló dolgozója címmel, 2006-ban Fasching Antal díjjal ismerték el.

Nemzetközi és hazai konferenciákon mintegy 65 előadása hangzott el, és számos publikációja jelent meg magyar szaklapokban.

VASDIPLOMA

Somló József

2008. május 22-én, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Tanácsa 60 éven át kifejtett értékes tevékenysége elismeréséül vasdiplomát adományozott Somló Józsefnek.

Somló József 1921. május 11-én Nagykanizsán született. A Magyar Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építőmérnöki Karán 1943-ban szerzett mérnöki oklevelet. Kezdeként Mi-

halkovics Árpád magánmérnöki irodájában Budapest városfelmérését és egyéb birtokpolitikai feladatokat végzett, 1949-től a Fővárosi Tervező Iroda Városmérési Osztályán, majd annak átszervezés után, 1950-től az Országos Földmértani Intézet, illetve 1951-től a Városmérési Iroda keretében mérnöként dolgozott. 1952-ben a Városmérési Iroda Városmérési (később Mezőgazdasági) Osztályának vezetője lett.

1954-ben, amikor a Városmérési Iroda átalakult Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalattá, a Geodéziai Műszaki Ellenőrzési Osztály vezetője lett a feladata. 1956 áprilisától 1957. januárig a Kartográfiai Vállalat igazgatója, 1957-től az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal Geodéziai Felügyeleti Osztály vezetőjeként főhatósági szinten irányította az országban folyó földmérési munkát. Szakmai továbbképzés keretében 1967-ben geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett. Az 1967. évi átszervezés után a MÉM Országos Földügyi és Térképészeti Hivatal Földmérési Főosztályán a Felmérési Osztály vezetőjeként dolgozott, ahonnan 1983-ban ment nyugdíjba.

Nyugdíjazása után szakértői tevékenység keretében (MÉM OFTH, FVM FTF, FÖMI, KV, Fővárosi Földhivatal megbízásai alapján) mintegy 50 tanulmányt, jogszabálytervezetet készített.

Alapító tagja Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek (ma MFTTT); 1971 előtt választmányi tagja, 1971–1986 között a Felmérési és Területrendezési szakosztály elnöke volt; 1986 óta tiszteletbeli elnökségi tagnak választották. Szakmai tudományos tevékenységét részben egyesületi előadások tartásával, részben a Geodézia és Kartográfia szakfolyóiratban cikkek írásával fejtette ki.

Szakmai munkásságát három alkalommal Kiváló Dolgozó miniszteri kitüntetéssel és kétszer kormánykitüntetéssel jutalmazták.

1977-ben a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter a földmérés területén kifejtett kiemelkedően eredményes három évtizedes tevékenysége elismeréséül Fashing Antal emlékéremmel tüntette ki. 1994-ben a BME rektora 50 éves szakmai tevékenységéért aranyoklevelet, 2003-ban gyémántoklevelet adományozott *Somló Józsefnek*.

Az elismerésekhez minden kitüntetettnek gratulálunk és további jó egészséget és munkát kívánunk!

HELYREIGAZÍTÁS – KIEGÉSZÍTÉS

Előző, 2008/04. számunk *Kitüntetések* rovatában, sajnálatos módon két hiba is történt.

A 43. oldalon, a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztrel kitüntetett *dr. Mezősi Pál* úr neve alatt tévedésből nem az ő fényképe jelent meg, melyet most pótolunk.

Mezősi Pál átveszi kitüntetését.

*

A 46. oldalon a Miniszteri Elismerő Oklevéllel kitüntetettek közül kimaradt *Soltész Pál* úr, a Nemzeti Kataszteri Program Kht. gazdasági igazgató-helyettesének neve.

Az érintettektől és Olvasóinktól ezúton elnézést kérünk.

MFTTT SZERVEZETI HÍREI

Intéző bizottság ülése

MMájus 27-én 13.00 órakor, a FÖMI Bosnyák téri székházában tartotta soron következő ülését az MFTTT Intéző Bizottsága. Első pontban a Társaság közhasznúsági jelentésének bemutatása, annak IB általi elfogadása volt napirenden. Az elmúlt év eredményeiről *Uzsoki Zoltán* főtitkár számolt be, majd *Kenderes Dóra* ügyvezető a Társaság gazdasági beszámolóját terjesztette elő. A második napirendi pontban a Felügyelő Bizottság munkájáról *Várnay György*, a bizottság elnöke tett jelentést és javaslatot az elfogadásra. Az IB mindhárom beszámolót elfogadta és javasolta a Választmány, illetve Közgyűlés elé való terjesztését; ugyanakkor határozatot hozott arról, hogy a 2008. év gazdasági tevékenységét könyvvizsgálóval is meg kell vizsgáltatni. A egyebek napirendi pont témái:

– *Winkler Péter* az ISPRS MNB újjáalakulásáról adott tájékoztatót; – a vezetőség felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy a Társaság 2008. augusztusig várja a vidéki csoportok jelentkezését a **2009. évi vándorgyűlés** megrendezésével kapcsolatban, végül

– *Kenderes Dóra* tájékoztatta a résztvevőket, hogy sajnós az FVM elutasította a Társaság működési költ-

ségeinek támogatása iránt benyújtott évi rendes pályázatát.

INNEN-ONNAN

Földmérők Prágában

Sikeres Földmérő–Földügyi Bál után (melyre a fődíjat a Digicart Kft. ajánlotta fel) nagyszerű kirándulást szervezett az MFTTT Fejér Megyei-Székesfehérvári Csoportja április 18–20-án Prágába. Barátokkal, jó ismerősökkel együtt 80 fő jött össze, így két buszt kellett indítani. A kiránduláson részt vevő tagok 2000 Ft kedvezményben részesültek. Útközben Brno főterét ejtettük útba és este értünk Prága-közeli szálláshelyünkre.

A résztvevőknek csodálatos élményben volt részeszombaton is annak ellenére, hogy Prágában szinte végig esett az eső: a Hradcsin, Szent Vitus katedrális, aranyművesek utcája, Károly híd, Óváros tér a Városházával, Vencel tér stb. Természetesen sörözésre is jutott idő. Visszafelé a világörökség részét képező dél-morvaországi Telc főterének megtekintése szerepelt a programban.

Dr. Vincze László

HALÁLOZÁS

Simonyi Gyula

Megrendülve állunk kedves kollégánk *Simonyi Gyula* ravatalánál. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, ezen belül az Építőmérnöki Kar, valamint az Általános- és Felsőgeodézia Tanszék nevében veszünk végső búcsút kedves kollégánktól.

Simonyi Gyula Nagymaroson született 1926-ban. A Budapesti Kereskedelmi Akadémián érettségizett. 1951-ben kezdte meg munkáját az akkori Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen. Kezdetben az Építőmérnöki Kar Dékáni Hivatalának előadójaként a

hallgatóság szociális ügyeivel foglalkozott, majd az Általános Geodézia Tanszék műszaki rajzolója lett.

Egyetemi munkája közben nagy szorgalommal és kitartással az Építőmérnöki Kar esti tagozatán építőmérnöki diplomát szerzett.

Szorgalmas, sokoldalú munkája eredményeképpen oklevélének megszerzése után tanársegéddé nevezték ki a Geodéziai Intézetbe. Oktató-nevelő munkáját a hallgatókkal való törődés, a közvetlen oktató-hallgató kapcsolat kialakítása és a magas szintű hivatásbeli öntudat jellemezte. Több évtizedig eredményesen vett részt a Geodézia tárgy gyakorlati és mérőgyakorlati oktatásában. Oktató munkáját a tudomány szeretete, a gyakorlati oktatás hatékonyabbá tétele iránti törekvés jellemezte. Kiemelkedő oktató munkája eredményeképpen néhány év múltán adjunktusnak nevezték ki.

Több évtizedig a BME Szakszervezeti Bizottság tagjaként, mint szociálpolitikai ügyek felelőse, munkakörében tevékeny részt vállalt az egyetemi üdülések – ezen belül a külföldi üdülési lehetőségek – szervezésében és továbbfejlesztésében. Évekig tagja volt a szakszervezet lakásbizottságának, az egyetem rendelkezésére álló lakások elosztásában nagy körültekintéssel és felelősségérzettel látta el munkáját. Szakszervezeti munkájában mindig mindenkit segített, minden méltányolható kérést a lehetőségek szerint teljesíteni igyekezett. Nagy hozzáértéssel vett részt azokban a társadalmi munkákban, amelyekkel megbízták. Az Egyetem továbbfejlesztéséhez szükséges geodéziai tervdokumentációk összeállításában, az üdülők területi kérdéseinek jogi és műszaki rendezésében és egyéb aktuális munkákban működött közre.

Egészségi panaszai akadályozták meg abban, hogy oktató és tudományos munkájában további eredményeket érjen el. 1982-ben nyugalományba vonult. Életének utolsó több mint másfél évtizedét Szentendrén töltötte, de megmaradt kapcsolata az egyetemmel és a tanszékkel. Tanszéki ünnepeinken mindig szívesen vett részt. Április 10-én végleg távozott körünkből.

*„Csak az hal meg, akiket az élők,
az itt maradtak elfelejtenek.”*

Kedves Gyuszi! Szerető családot és volt kollégáid nem felejtenek el, kedves mosolygós egyéniséged emléke továbbra is közöttünk marad.

Isten veled!

Dr. Horváth Kálmán

